

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **20. 6. 2020** a je
VYKONATELNÉ dne **30. 6. 2020**

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní dne **25.6.2020**

Číslo jednací
ČTÚ-46 869/2019-606/XIII.vyř.

Praha
2. 6. 2020

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení vedeném pod čj. ČTÚ-46 869/2019-606 zahájeném dne 24. 10. 2019 na návrh navrhovatele, společnosti CETIN a.s. (dříve Česká telekomunikační infrastruktura a.s.), IČO: 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9, (dále jen "navrhovatel"), proti odpůrci, společnosti GREPA Networks s.r.o., IČO: 254 92 900, se sídlem Žitná 2324/16, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen "odpůrce"), ve věci návrhu na rozhodnutí sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o peněžitě plnění ve výši 122.613,01 Kč s příslušenstvím za služby elektronických komunikací, toto

rozhodnutí:

- I. Odpůrce je povinen do 7 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z částky:
 - 12.490,44 Kč za období od 16. 4. 2019 do 20. 12. 2019,
 - 26.509,67 Kč za období od 17. 5. 2019 do 20. 12. 2019,
 - 36.000 Kč za období od 25. 4. 2019 do 20. 12. 2019,
 - 36.000 Kč za období od 23. 5. 2019 do 20. 12. 2019,
 - 11.612,90 Kč za období od 26. 6. 2019 do 20. 12. 2019,to vše na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 3200468699.
- II. Odpůrce je dále povinen do 7 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli částku ve výši 6.000 Kč jako náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 3200468699.
- III. Odpůrce je povinen do 7 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 4.905 Kč za uhrazený správní poplatek na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 3200468699.

Odůvodnění:

Dne 24. 10. 2019 byl Českému telekomunikačnímu úřadu doručen návrh navrhovatele ze dne 23. 10. 2019, ve kterém navrhovatel žádá správní orgán o rozhodnutí sporu o plnění povinnosti k peněžitě plnění ve výši 122.613,01 Kč s příslušenstvím

za poskytnuté služby elektronických komunikací (dále jen „návrh“). Správní orgán na základě tohoto návrhu zahájil dne 24. 10. 2019 správní řízení pod čj. ČTÚ-46 869/2019-606.

Navrhovatel v návrhu uvádí, že na základě smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací uzavřené dne 30. 6. 2014 mezi odpůrcem a předchůdcem navrhovatele, společností O2 Czech Republic a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 (dále jen „O2 Czech Republic a.s.“), byly odpůrci ode dne 11. 3. 2015 poskytovány služby elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi, zahrnující zejména poskytnutí přenosové kapacity mezi koncovým bodem veřejné komunikační sítě společnosti O2 Czech Republic a.s. a rozhraním veřejné komunikační sítě odpůrce (dále též jen „smlouva o propojení sítí elektronických komunikací“). Společnost O2 Czech Republic a.s. se dne 1. 5. 2015 rozdělila formou odštěpení, na základě kterého vznikla nová společnost, a sice navrhovatel. Dle projektu rozdělení veřejně přístupného na internetových stránkách ministerstva spravedlnosti v sekci obchodního rejstříku, přešly na navrhovatele, mimo jiné, práva a povinnosti z předmětné smlouvy.

Předmětná smlouva o propojení sítí elektronických komunikací byla v souladu s čl. 4 této smlouvy ukončena s účinností ke dni 10. 5. 2019 uplynutím jednoměsíční lhůty, která počala plynout na základě žádosti odpůrce o zrušení služby zaslané navrhovateli dne 10. 4. 2019 prostřednictvím e-mailu.

Navrhovatel požaduje po odpůrci uhradit služby elektronických komunikací poskytnuté odpůrci navrhovatelem na základě předmětné smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací v období od 1. 1. 2019 do 10. 5. 2019, které navrhovatel vyúčtoval celkem v 5 fakturách a které odpůrce řádně a včas neuhradil. Jedná se o faktury č. 2222014481 za období 1/2019 znějící na částku 36.000 Kč splatnou dne 22. 2. 2019, č. 2222014852 za období 2/2019 znějící na částku 36.000 Kč splatnou dne 23. 3. 2019, č. 2222015337 za období 3/2019 znějící na částku 36.000 Kč splatnou dne 24. 4. 2019, č. 2222015640 za období 4/2019 znějící na částku 36.000 Kč splatnou dne 22. 5. 2019 a fakturu č. 2222016148 za období 5/2019 znějící na částku 11.612,90 Kč splatnou dne 25. 6. 2019. Uvedené faktury byly přiloženy k návrhu navrhovatele. Dle sdělení navrhovatele mu odpůrce do dne podání návrhu uhradil pouze následně uvedené částky. Dne 15. 4. 2019 částku ve výši 24.000 Kč, kterou navrhovatel započel na dlužnou částku vyúčtovanou fakturou č. 2222014481 ve výši 36.000 Kč a na úrok z prodlení v zákonné výši z této částky vzniklý ke dni 15. 4. 2019 (tj. úrok z prodlení ve výši 9,75% p.a. z částky 36.000 Kč za období od 23. 2. 2019 včetně do 14. 4. 2019) a dne 16. 5. 2019 částku ve výši 10.000 Kč, kterou navrhovatel započel na dlužnou částku vyfakturovanou fakturou č. 2222014852 ve výši 36.000 Kč a na úrok z prodlení v zákonné výši z této částky vzniklý ke dni 16. 5. 2019 (tj. úrok u prodlení ve výši 9,75% p.a. z částky 36.000 Kč za období od 24. 3. 2019 včetně do 15. 5. 2019).

Navrhovatel se též domáhá zákonných úroků z prodlení z dlužných částek, a sice z částky 12.490,44 Kč za období od 16. 4. 2019 do zaplacení, z částky 26.509,67 Kč za období od 17. 5. 2019 do zaplacení, z částky 36.000 Kč za období od 25. 4. 2019 do zaplacení, z částky 36.000 Kč za období od 23. 5. 2019 do zaplacení a z částky 11.612,90 Kč za období od 26. 6. 2019 do zaplacení a v souladu s § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upraví některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích (dále jen „nařízení vlády č. 351/2013 Sb.“) uhrazení nákladů spojených s uplatněním uvedených pohledávek ve výši 1.200 Kč za každou, tj. celkem 6.000 Kč.

Návrh navrhovatele ze dne 23. 10. 2019 provázelo celkem 11 příloh, a to příloha č. 1: Formulář Technická a servisní specifikace Carrier Ethernet Profi (označené navrhovatelem jako Smlouva o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 30. 6. 2014), příloha č. 2: Předávací protokol, příloha č. 3: Žádost o zrušení služeb (E-mailová zpráva

odpůrce) ze dne 10. 4. 2019, příloha č. 4: Sdělení navrhovatele o zrušení služby, příloha 5-9: Faktura č. 2222014481, faktura č. 2222014852, faktura č. 2222015337, faktura č. 2222015640, faktura č. 2222016148, příloha č. 10: Výzva navrhovatele k dobrovolnému splnění dluhu a příloha č. 11: Potvrzení převzetí zásilky.

Platebním výměrem ze dne 19. 11. 2019 čj. ČTÚ-46 869/2019-606 správní orgán vyměřil navrhovateli správní poplatek ve výši 4.905 Kč, který byl ve stanovené lhůtě navrhovatelem zaplacen.

Správní orgán dne 10. 12. 2019 vyrozuměl odpůrce o zahájení tohoto správního řízení přípisem čj. ČTÚ-46 869/2019-606/III.vyř. Stejného dne správní orgán vyrozuměl o zahájení správního řízení též navrhovatele přípisem čj. ČTÚ-46 869/2019-606/II.vyř. a zároveň jej tímto vyzval k upřesnění jeho návrhu ze dne 23. 10. 2019 o skutečnost, za co byly částky dle navrhovatelem předložených faktur účtovány, neboť navrhovatel přiložil k návrhu faktury bez jejich příloh a nebylo možné poznat, za jaké služby byly přiložené faktury vystaveny. Správní orgán též vyzval navrhovatele k předložení Obchodních podmínek vztahujících se k předmetné smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací.

Dne 23. 12. 2019 bylo správnímu orgánu doručeno podání navrhovatele, kterým na základě výše uvedené výzvy správního orgánu čj. ČTÚ-46 869/2019-606/II.vyř., doplnil svůj návrh o přílohy faktur dokládajících, že předmetné faktury byly odpůrci účtovány skutečně za služby elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi 10 Gbit/s. Dále doplnil obchodní podmínky pro poskytování služeb elektronických komunikací typu Carrier, které se vztahují k předmetné smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací a o specifikaci služby Carrier Ethernet Profi.

Dne 19. 12. 2019 navrhovatel informoval správní orgán o změně jeho obchodní firmy a sídla. S účinností od 1. 1. 2020 se navrhovatel nově nazývá CETIN a.s. a nová adresa jeho sídla je Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9.

Správní orgán dále vyzval navrhovatele výzvou ze dne 16. 1. 2020 čj. ČTÚ-46 869/2019-606/IV.vyř., aby doplnil svůj návrh o smlouvu, na základě které vznikl smluvní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem ohledně poskytnutí služby elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi a jejíž existence navrhovatel zmiňuje v přílohách návrhu. Dále správní orgán vyzval navrhovatele, aby sdělil, na základě jakého právního titulu započel částky uhrazené odpůrcem dne 15. 4. 2019 a dne 16. 5. 2019 a jakým způsobem dospěl k částce 11.612,90 Kč za měsíc květen 2019. Správní orgán zaslal navrhovateli k vyjádření též vyjádření odpůrce ze dne 16. 1. 2020 (viz níže).

Na základě vyrozumění o zahájení správního řízení ze dne 10. 12. 2019 čj. ČTÚ-46 869/2019-606/III.vyř. se odpůrce dne 16. 1. 2020 k návrhu navrhovatele vyjádřil. Odpůrce správnímu orgánu sdělil, že dne 20. 12. 2019, uhradil navrhovateli na jeho bankovní účet navrhovatelem požadovanou částku ve výši celkem 122.613,01 Kč a tím považuje veškeré závazky za vyrovnané. Odpůrce ke svému vyjádření přiložil dokument nazvaný Historie pohybů - běžný účet za období 1. 12. 2019 – 16. 1. 2020 znějící na obchodní firmu odpůrce (dále jen „výpis z účtu odpůrce“). Z výpisu z účtu odpůrce vyplývá, že odpůrce uhradil dne 20. 12. 2019 navrhovateli částku celkem ve výši 122.613,01 Kč. Odpůrce dále požádal správní orgán o zaslání scanu smlouvy, se kterou operuje navrhovatel, s tím, že žádná smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem uzavřena nebyla a domnívá se, že se jedná o podvrh.

Následně dne 16. 1. 2020 bylo správnímu orgánu doručeno podání navrhovatele, kterým částečně bere svůj návrh ze dne 23. 10. 2019 zpět, a sice v části týkající se částky ve výši 122.613,01 Kč, z důvodu uhrazení této částky odpůrcem dne 20. 12. 2019. Na zbytku nároku, tj. uložení povinnosti odpůrci uhradit úroky z prodlení, náklady spojené s uplatněním pohledávky a náklady správního řízení, navrhovatel však trvá.

Navrhovatel dne 27. 1. 2020 doplnil své podání o skutečnosti požadované správním orgánem a zopakoval žádost o částečné zpětvzetí tak, jak je popsáno výše. Navrhovatel

ve svém podání ze dne 27. 1. 2020 doplnil, že vznik smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem dokládá právě formulářem Carrier Ethernet Profi ze dne 30. 6. 2014, který byl odpůrcem vyplněn a podepsán a následně zaslán navrhovateli ke zpracování a který navrhovatel ve svém podání ze dne 23. 10. 2019 označil jako smlouvu o propojení sítí elektronických komunikací. Dle článku 17 předmětného formuláře se vyplněný a podepsaný formulář stává návrhem smlouvy. Vznik smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem též dokládá e-mailovou komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem z měsíce března 2015, jejímž předmětem bylo zřízení propojovacího bodu v datovém centru CE Colo (CIOMIS), což je základní technický předpoklad pro poskytování služby elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi. Tuto skutečnost též dokládá kopii objednávky propojovacího bodu v datovém centru CE-Colo (CIOMIS) ze dne 10. 3. 2015, e-mailovou zprávou ze dne 12. 3. 2015 a oznámením o zřízení služby ze dne 12. 3. 2015. K poskytování služeb v období od 1. 1. 2019 do 10. 5. 2019 uvedl, že tato skutečnost je mezi stranami nesporná, když odpůrce daňové doklady vyúčtované za toto období navrhovateli uhradil a sám odpůrce poskytování služby za toto období ani nezpochybňuje. Ohledně výpočtu částky uvedené na daňovém dokladu č. 2222016148 ze dne 10. 6. 2019 navrhovatel uvedl, že se jedná o poměrnou část ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací za využití vzorce: 36.000 Kč (měsíční cena za poskytované služby elektronických komunikací) : 31 (počet dnů v daném kalendářním měsíce) = 1. 161, 29 Kč (cena za poskytnuté služby elektronických komunikací za jeden den) x 10 = 11. 612,90 Kč (cena za poskytování služeb elektronických komunikací připadající na 10 kalendářních dnů). Navrhovatel se dále vyjádřil, že mezi stranami nebyla nikterak dohodnuta posloupnost plnění, proto navrhovatel platby odpůrce ze dne 15. 4. 2019 a ze dne 16. 5. 2019 započel, tak jak je popsáno výše.

Podání navrhovatele ze dne 16. 1. 2020 a ze dne 27. 1. 2020 bylo dne 4. 2. 2020 zasláno odpůrci k vyjádření přípisem správního orgánu čj. ČTÚ-46 869/2019-606/VI.vyř. Správní orgán tímto vyzval odpůrce k vyjádření se k částečnému zpětvzetí návrhu navrhovatelem. Správní orgán určil odpůrci lhůtu k vyjádření v délce 5 dnů ode dne doručení výzvy k vyjádření. Správní orgán též odpůrce upozornil na skutečnost, že nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, bude správní orgán předpokládat, že s uvedeným částečným zastavením věci souhlasí a řízení v předmětné části zastaví. K žádosti odpůrce ze dne 11. 2. 2020 správní orgán lhůtu k vyjádření prodloužil, a to až do 6. 3. 2020. Sdělení o prodloužení lhůty čj. ČTÚ-46869/2019-606/VII.vyř. bylo odpůrci doručeno do jeho datové schránky dne 17. 2. 2020. Odpůrce se k podání navrhovatele do konce dodatečně prodloužené lhůty žádným způsobem nevyjádřil.

Správní orgán v důsledku částečného zpětvzetí návrhu navrhovatele řízení v části týkající se částky 122.613,01 Kč zastavil usnesením ze dne 16. 3. 2020, čj. ČTÚ-46 869/2019-606/VII.vyř, které nabylo právní moci dne 2. 4. 2020.

Následně správní orgán zhodnotil předložené návrhy, tvrzení a důkazy stran a dospěl k závěru, že v předmětné věci není nutné nařídít ústní jednání. Informoval proto navrhovatele dopisem ze dne 21. 4. 2020, čj. ČTÚ-46 869/2019-606/IX.vyř. a odpůrce dopisem ze dne 21. 4. 2020, čj. ČTÚ-46 869/2019-606/X.vyř. o tom, že dne 6. 5. 2020 v 10.30 hod. proběhne v sídle správního orgánu dokazování mimo ústní jednání a o možnosti seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, tentýž den, nebo den následující 7. 5. 2020, a o možnosti se k nim vyjádřit. Navrhovateli bylo toto vyrozumění doručeno dne 22. 4. 2020, odpůrci dne 21. 4. 2020.

Dne 6. 5. 2020 správní orgán provedl za účasti navrhovatele důkazy listinou mimo ústní jednání, jak avizoval ve shora uvedených vyrozuměních. Odpůrce se nedostavil, a to bez předchozí omluvy. Správní orgán provedl důkaz listinou, a to následujícími kopiemi listin, založenými ve správním spisu účastníky řízení, konkrétně Formulář Carrier Ethernet Profi ze dne 30. 6. 2014 (navrhovatelem nazvaný jako Smlouva o propojení sítí elektronických komunikací), Předávací protokol služby Ethernet ze dne 12. 3. 2015, E-mailová zpráva od odpůrce ze dne 10. 4. 2019, Oznámení o zrušení služeb ze dne 25. 4. 2019, faktura č. 2222014481 vystavená dne 7. 2. 2019 s přílohou, faktura č. 2222014852 vystavená dne

8. 3. 2019 s přílohou, faktura č. 2222015337 vystavená dne 9. 4. 2019 s přílohou, faktura č.2222015640 vystavená dne 7. 5. 2019 s přílohou, faktura č. 2222016148 vystavená dne 10. 6. 2019 s přílohou, Výzva k dobrovolnému splnění dluhu - Předžalobní upomínka ze dne 17. 7. 2019, Potvrzení o převzetí zásilky ze dne 17. 7. 2019, Obchodní podmínky pro poskytování služeb elektronických komunikací Carrier, Specifikace služby Carrier Ethernet Profi, Objednávka propojovacího bodu v datovém centru CE-COLO (CIOMIS) ze dne 10. 3. 2015, E-mailová komunikace mezi odpůrcem a společností O2 Czech Republic a.s. – březen 2015, E-mailová zpráva ze dne 12. 3. 2015, Oznámení o zřízení služby Carrier Ethernet Profi ze dne 12. 3. 2015, Výpis z účtu č. 1027522671/5500 vedeného na společnost GREPA Networks s.r.o. za období 1. 12. 2019 – 16. 1. 2020.

Dále správní orgán provedl důkaz následujícími listinami, které správní orgán pořídil ve smyslu § 141 odst. 4 věta druhá správního řádu, a to Notářský zápis sepsaný dne 28. 4. 2015 JUDr. Valerií Pavlákovou, notářskou kandidátkou, zástupkyní JUDr. Heleny Divišové, notářky se sídlem v Hradci Králové, NZ 1701/2015, N 1695/2015, jehož přílohou je projekt rozdělení ze dne 13. 3. 2015, Výpis z obchodního rejstříku obchodní společnosti O2 Czech Republic a.s., IČ: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 140 22 Praha 4, vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. B 2322, Výpis z obchodního rejstříku obchodní společnosti CETIN a.s., IČ: 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9, vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. B 20623, Výpis z obchodního rejstříku obchodní společnosti GREPA Networks s.r.o., IČ: 254 92 900, se sídlem Žitná 2324/16, 466 01 Jablonec nad Nisou, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. C 20842, osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 3987 – CETIN a.s., osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 416 – GREPA Networks s.r.o.

Kopie protokolu o provedení důkazu listinou ze dne 6. 5. 2020 byla zaslána účastníkům řízení prostřednictvím datových schránek, přičemž navrhovateli byla doručena dne 12. 5. 2020, odpůrci dne 12. 5. 2020

Práva seznámení s podklady využil navrhovatel dne 6. 5. 2020, o čemž byl pořízen protokol o seznámení účastníka řízení s podklady rozhodnutí, který byl založen do správního spisu. Odpůrce tohoto svého práva ani k výzvě správního orgánu ze dne 21. 4. 2020 nevyužil.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a důkazů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Správní orgán musí v první řadě posoudit, zda se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti ve smyslu § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, aby byla dána jeho působnost. Pro naplnění definice sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti je nezbytné naplnění osobního a věcného předpokladu. Osobní předpoklad je dán tehdy, jde-li o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti dle § 7 zákona o elektronických komunikacích. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti, tedy vedení evidence podnikatelů podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, známo že, jak navrhovatel (na základě osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 3987), resp. jeho právní předchůdce (na základě osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 516), tak i odpůrce (na základě osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 416) jsou podnikateli v elektronických komunikacích, čímž je splněn osobní předpoklad pro působnost správního orgánu.

Druhým, věcným, předpokladem je fakt, že se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Navrhovatel se svým návrhem domáhá po odpůrci zaplacení ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, přičemž dle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se

službou elektronických komunikací rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplat, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálu po sítích elektronických komunikací,*“.

Navrhovatel tvrdí, že odpůrce s jeho právním předchůdcem společností O2 Czech Republic a.s. uzavřel smlouvu o propojení sítí elektronických komunikací, na základě které byla odpůrci poskytována služba Carrier Ethernet Profi. Dle vyjádření odpůrce ze dne 16. 1. 2020 žádná smlouva mezi odpůrcem a navrhovatelem uzavřena nebyla. Proto se správní orgán musí zabývat otázkou, zda mezi navrhovatelem a odpůrcem vznikl smluvní vztah, jehož předmětem bylo poskytování služeb elektronických komunikací. Správní orgán při tom vycházel z tvrzení navrhovatele a odpůrce, z provedených listinných důkazů předložených v průběhu správního řízení navrhovatelem i odpůrcem, z veřejně dostupné databáze obchodního rejstříku a z obecných právních předpisů, zejména ze zákona o elektronických komunikacích a dále ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“).

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Dle § 1731 občanského zákoníku musí být z návrhu na uzavření smlouvy zřejmé, že ten, kdo jej činí, má úmysl uzavřít určitou smlouvu s osobou, vůči níž nabídku činí.

Dle § 1732 odst. 1 občanského zákoníku právní jednání směřující k uzavření smlouvy je nabídkou, pokud obsahuje podstatné náležitosti smlouvy tak, aby smlouva mohla být uzavřena jeho jednoduchým a nepodmíněným přijetím, a pokud z něho plyne vůle navrhovatele být smlouvou vázán, bude-li nabídka přijata.

Dle § 1740 odst. 1 občanského zákoníku osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou.

Dle § 1744 občanského zákoníku s přihlédnutím k obsahu nabídky nebo k praxi, kterou strany mezi sebou zavedly, nebo je-li to obvyklé, může osoba, které je nabídka určena, nabídku přijmout tak, že se podle ní zachová, zejména poskytne-li nebo přijme-li plnění. Přijetí nabídky je účinné v okamžiku, kdy k jednání došlo, došlo-li k němu včas.

Dle § 1751 odst. 1 občanského zákoníku lze část obsahu smlouvy určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost.

Z formuláře Carrier Ethernet Profi Technická a servisní specifikace ze dne 30. 6. 2014 (dále též jen „formulář“ nebo „tiskopis formuláře“) správní orgán zjistil, že předmětem tohoto formuláře je žádost odpůrce o zřízení nové služby Carrier Ethernet Profi s přenosovou rychlostí 10 Gbit/s (dále též jen „služba“), která má propojit koncový bod A nazvaný GREPA Networks, s.r.o. nacházející se na adrese Nad elektrárnou 1428/47, 110 00 Praha 10, s koncovým bodem B nazvaným KnV Net nacházející se na adrese sídliště Hůrka 1055, 278 01 Kralupy nad Vltavou. V předmětném formuláři je odpůrce jmenovitě uveden v článku 1 a v článku 18 jako žadatel. V čl. 9 formuláře nazvaném „Další informace o koncovém bodu A“ je uvedeno: „*Rack Grepa, CE Colo, 127/2 S13 v ODF Ri470 port 3,4, konektory SC/PC. Náklady na vnitřní kabeláž v CE Colo jdou na vrub O2.*“. Daňové doklady za poskytování předmětné služby mají být zasílány odpůrci na adresu jeho sídla. Článek 16

formuláře obsahuje cenová ujednání, kde je stanovena jednorázová cena za zřízení ve výši 36.000 Kč, měsíční cena za poskytování služby ve výši 36.000 Kč a minimální celková cena ve výši 1.296.000 Kč. V čl. 17 formuláře se uvádí, že řádně vyplněný a žadatelem podepsaný formulář se stává návrhem smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací typu Carrier podle článku 5 Obchodních podmínek pro poskytování služeb typu Carrier společnosti O2 Czech Republic a.s. Do doby uzavření smlouvy mezi společností O2 Czech Republic a.s. a žadatelem se vzájemné vztahy řídí platnými Obchodními podmínkami, které jsou na požádání k dispozici.

Navrhovatel k žádosti správního orgánu předložil Obchodní podmínky společnosti O2 Czech Republic a.s. pro poskytování služeb elektronických komunikací typu Carrier. Správní orgán z předložených Obchodních podmínek zjistil následující.

Dle čl. 2 odst. 2.2. obchodních podmínek se službou typu Carrier rozumí služba elektronických komunikací, která je určena výhradně provozovatelům oprávněným k zajišťování sítě elektronických komunikací nebo poskytovatelům oprávněným k poskytování služeb elektronických komunikací.

Dle čl. 3 odst. 3.1. obchodních podmínek zprostředkování služby typu Carrier zahrnuje předložení technické a servisní specifikace, tj. objednávky služby typu Carrier podané na příslušném tiskopisu společnosti O2 Czech Republic a.s., který oprávněný provozovatel požaduje zřídit. Takto vyplněný a podepsaný tiskopis se považuje za návrh smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací typu Carrier, kterým je žadatel vázán.

Dle čl. 3 odst. 3.3. obchodních podmínek společnost O2 Czech Republic a.s. ověří možnost zřízení požadované služby typu Carrier podle Specifikace a do 20 pracovních dnů ode dne přijetí Specifikace zajistí dodání zprávy o výsledku ověřování možnosti zřízení požadované služby typu Carrier Žadateli. Pokud jde o zřízení služby Carrier, u které zřízení závisí na dohodě s jiným oprávněným poskytovatelem služeb elektronických komunikací, pak společnost O2 Czech Republic a.s. bude o možném prodloužení výše uvedené lhůty pro ověření možnosti zřízení informovat Žadatele před jejím uplynutím.

Dle čl. 3 odst. 3.4. obchodních podmínek je žadatel během lhůty pro ověření možnosti zřízení požadované služby typu Carrier stanovené dle odstavce 3.3. tohoto článku Návrhem vázán a pokud Návrh během této lhůty změní, začíná běžet nová lhůta pro ověření možnosti zřízení požadované služby typu Carrier stanovená dle odstavce 3.3. tohoto článku znovu ode dne doručení nového návrhu společnosti O2 Czech Republic a.s.

Dle čl. 3 odst. 3.7. obchodních podmínek nezajistí-li společnost O2 Czech Republic a.s. dodání zprávy o výsledku ověřování Žadateli ve lhůtě stanovené dle odstavce 3.3. tohoto článku, může Žadatel návrh písemně odvolat.

Dle čl. 15 odst. 15.4. obchodních podmínek komunikace mezi stranami může probíhat i prostřednictvím elektronické pošty.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrce učinil návrh na uzavření smlouvy o propojení sítě elektronických komunikací prostřednictvím tiskopisu formuláře společnosti O2 Czech Republic a.s. Carrier Ethernet Profi Technická a servisní specifikace, který podepsal dne 30. 6. 2014. Skutečnost, že vyplněný tiskopis formuláře je návrhem smlouvy, je uvedena v samotném formuláři a odpůrci musela být tato skutečnost v době jeho podpisu známá.

Správní orgán má za to, že uvedený tiskopis formuláře ve spojení s obchodními podmínkami obsahuje veškeré náležitosti nezbytné k tomu, aby smlouva o propojení elektronických komunikací byla platně uzavřena v souladu s § 1732 odst. 1 občanského zákoníku. Předmětem tiskopisu formuláře je, aby společnost O2 Czech Republic a.s. poskytovala odpůrci službu elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi, která má propojit dva koncové body A a B ve formuláři dostatečně specifikované a za ve formuláři uvedenou cenu (36.000 Kč měsíčně).

Předmětná služba elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi vedena pod ID: 53345592 a označena jako KRAL/TO2CZ/O2/CZE-PH/TO2CZ/O2/CZE NP 2 byla odpůrci fakticky zřízena (spuštěna) dne 11. 3. 2015, tato skutečnost vyplývá z Oznámení o zřízení služby: Carrier Ethernet Profi ze dne 12. 3. 2015. Tato skutečnost dále vyplývá též z předávacího protokolu ze dne 12. 3. 2015, který osvědčuje předání a převzetí přezkoušeného funkčního propojení služby Ethernet včetně koncových bodů a zařízení do užívání účastníkovi. Tento předávací protokol byl dne 12. 3. 2015 podepsán Tomášem Havlem za společnost KnVnet services s.r.o. (propojovací bod B), jako technicky způsobilým pracovníkem podle formuláře.

Vzhledem k tomu, že koncový bod A se zřizoval v datovém centru CE Colo provozovaném obchodní společností CE Colo Czech s.r.o., IČ: 241 97 327, se sídlem Nad Elektrárnou 1428/47, 106 00 Praha 10, lze usoudit, že v mezidobí od zaslání návrhu smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací ve formě tiskopisu formuláře a faktickým zřízením a zahájením poskytování předmětné služby probíhalo mezi odpůrcem a právním předchůdcem navrhovatele dojednávání bližších technických parametrů pro zřízení (zapojení) služby typu Carrier a vyplnění žádosti Ciomis pro zřízení propojovacího bodu v datovém centru CE Colo (Ciomis) a faktické zřízení tohoto propojovacího bodu. Tato skutečnost vyplývá z e-mailové komunikace mezi odpůrcem a společností O2 Czech Republic a.s. za období 9. 3. 2015 - 10. 3. 2015 nazvané „Dopis o přidělení evidenčního čísla ID 53345592“ a z objednávky propojovacího bodu v datovém centru CE-COLO (Ciomis) ze dne 10. 3. 2015.

Správní orgán má za to, že i když k faktickému zřízení služby došlo až 11. 3. 2015, došlo k včasné akceptaci návrhu smlouvy ve formě tiskopisu formuláře ze strany právního předchůdce navrhovatele. Závěr, že smlouva o propojení sítí elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem byla uzavřena, podporuje i nálezn Ústavního soudu ze dne 22. 9. 2009, sp. zn. I. ÚS 49/08: „I. Návrh lze podle § 43c odst. 1 obč. zák. akceptovat nejen výslovně („včasným prohlášením“), ale také jiným včasným jednáním, z něhož lze dovodit souhlas s ofertou, tj. konkludentně. Akceptací není jakékoliv konkludentní jednání, ale jenom takové, z něhož bezpochyby vyplývá vůle návrh přijmout, a – s ohledem na požadovanou obsahovou shodu oferty a akceptace – v té podobě, kterou mu udělil oferent. Pokud oblat reaguje na ofertu tak, že vystaví fakturu, která přesně odpovídá údajům obsaženým v návrhu, lze takové jednání považovat za reálné přijetí návrhu. Akceptací by naopak nebylo, pokud by se vystavena faktura s návrhem neshodovala, neboť pak by chyběl smluvní konsens. II. Co je přiměřenou dobou ve smyslu § 43b odst. 1 písm. b) obč. zák., nelze stanovit obecně, ale je nutno zkoumat v každém jednotlivém případě; zákonodárce pouze stanoví určitá vodítka, mezi než řadí povahu navrhované smlouvy a rychlost použitých komunikačních prostředků. Při posuzování délky přiměřené doby je proto vždy nutno vzít v úvahu dobu, po kterou trvá zaslání návrhu oblatovi a akceptace oferentovi, jakož i dobu, po kterou – s ohledem na charakter smlouvy – může oblat dostatečně pečlivě zvážit, zda návrh odmítne, akceptuje nebo učiní protinávrh. Podle okolností konkrétního případu lze přihlížet i k dalším rozhodujícím kritériím.“. Uvedený nálezn se sice vztahuje ještě k zákonu č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, který již v současné době neplatí, ale dle názoru správního orgánu je využitelný i v rámci současného občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.

Faktické zřízení služby elektronických komunikací uvedené v návrhu smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací (tiskopisu formuláře) a propojení koncových bodů v návrhu uvedených akceptačním jednáním, z něhož bezpochyby vyplývá vůle smluvních stran návrh přijmout, určitě je.

Nutno upozornit také na skutečnost, že dle čl. 3 odst. 3.7. příslušných obchodních podmínek je, v případě nedodržení lhůty pro ověření možnosti zřízení služby ze strany společnosti O2 Czech Republic a.s., zapotřebí k odvolání návrhu na uzavření smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací aktivního jednání odpůrce ve formě písemného odvolání návrhu (tj. tiskopisu formuláře). Správní orgán na základě předložených podkladů dospěl k závěru, že k této skutečnosti nedošlo. Naopak správní orgán má i s ohledem na

uvedenou judikaturu za to, že z předložených podkladů lze usoudit, že odpůrce byl a chtěl být návrhem smlouvy uvedeným v tiskopisu formuláře vázán i k datu faktického zahájení poskytování služby Carrier Ethernet Profi, tj. k datu 11. 3. 2015.

Ústavní soud dále v nálezu ze dne 11. 7. 2017, sp. zn. IV.ÚS 3168/16 vyjádřil názor: „*Autonomie vůle a svobodného individuálního jednání je na úrovni ústavní garantována čl. 2 odst. 3 Listiny. Ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny je třeba chápat ve dvojím smyslu. Ve své první dimenzi představuje strukturální princip, podle něhož lze státní moc vůči jednotlivci a jeho autonomní sféře (včetně autonomních projevů volních) uplatňovat pouze v případech, kdy jednání jednotlivce porušuje výslovně formulovaný zákaz upravený zákonem. Ve své druhé dimenzi pak čl. 2 odst. 3 Listiny působí jako subjektivní právo jednotlivce na to, aby veřejná moc respektovala autonomní projevy jeho osobnosti, včetně projevů volních, které mají odraz v jeho konkrétním jednání, pokud takové jednání není zákonem výslovně zakázáno. Takové pojetí čl. 2 odst. 3 Listiny vyjadřuje skutečnost, že jednotlivec a jeho svobodné jednání mají v materiálním právním státě vždy prioritu před státní mocí realizovanou zákonem. Pokud by jednatel neměl vůbec mít možnost dovolávat se této priority přímo, byla by taková přednost pouhou formální deklarací. Porušení tohoto práva se orgán státní moci dopustí i tehdy, pokud formalistickým výkladem norem podústavního práva odepře autonomnímu projevu vůle smluvních stran důsledky, které smluvní strany takovým projevem zamýšlely ve své právní sféře vyvolat.*“

Správní orgán navíc podotýká, že na základě takto uzavřené smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací odpůrce odebíral službu elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi více než 4 roky. Závěru, že smlouva o propojení sítí elektronických komunikací byla mezi stranami sporu uzavřena, dále svědčí i skutečnost, že odpůrce e-mailem ze dne 10. 4. 2019 adresovaným navrhovatelí sdělil, že k datu 30. 4. 2019 ukončuje odběr předmětné služby elektronických komunikací. Dále také to, že dne 15. 4. 2019 zaslal navrhovatelí částku ve výši 24.000 Kč a dne 16. 5. 2019 částku ve výši 10.000 Kč, které navrhovatel započítal na dlužné částky vyplývající ze smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací. A konečně také to, že odpůrce uhradil dne 20. 12. 2019 navrhovatelí částku celkem ve výši 122.613,01 Kč rozdělenou na pět částí, které odpovídají částkám dle jednotlivých faktur přiložených k návrhu. Odpovídající částka byla zaslána vždy k číslu faktury uvedenému jako variabilní symbol platby, což vyplývá z výpisu z účtu odpůrce za období od 1. 1. 2019 do 16. 1. 2020.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené skutečnosti i s ohledem na citované závěry Ústavního soudu může uzavřít, že smluvní vztah mezi navrhovatelem, resp. právním předchůdcem navrhovatele a odpůrcem skutečně vznikl, a sice na základě smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací. Předmětem této smlouvy bylo poskytování služby Carrier Ethernet Profi.

Dle čl. 2.1. Obchodních podmínek se službou typu Carrier rozumí taková služba elektronických komunikací, která je určena výhradně provozovatelům oprávněným k zajišťování sítě elektronických komunikací nebo poskytovatelům oprávněným k poskytování služeb elektronických komunikací. Dle Specifikace služby Carrier Ethernet Profi, kterou předložil navrhovatel, je služba Carrier Ethernet Profi službou pronájmu přenosových kapacit, která umožňuje propojení dvou lokalit zákazníka (bod-bod), typicky dvou LAN sítí (Local Area Network). Služba Carrier Ethernet Profi je připravena pro zákazníky velkoobchodu, kteří potřebují přenosy velkých datových objemů mezi lokalitami zákazníka, v nichž je instalováno koncové zařízení. Je možné shrnout, že se jedná o velkoobchodní službu, která odpovídá definici elektronické služby uvedené v § 2 odst. 1 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

Lze tedy konstatovat, že navrhovatel na základě smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací řádně poskytoval odpůrci sjednané služby a odpůrce byl povinen za ně zaplatit sjednanou cenu v souladu se zákonem o elektronických komunikacích. Tím je naplněn věcný předpoklad působnosti správního orgánu, jelikož byla povinnost uhrazení

ceny za službu elektronických komunikací sjednána mezi účastníky řízení ve smlouvě na základě zákona o elektronických komunikacích.

Správní orgán se dále zabýval aktivní legitimací navrhovatele. Odpůrce uzavřel smlouvu o propojení sítí elektronických komunikací se společností O2 Czech Republic a. s., IČO: 601 93 336. Ve výpisu z obchodního rejstříku, oddíl B, vložka č. 2322, vedeného Městským soudem v Praze, v části „Ostatní skutečnosti“ je uvedeno, že došlo k rozdělení společnosti O2 Czech Republic a.s. formou odštěpení se vznikem jedné nové společnosti, a to společnosti Česká telekomunikační infrastruktura a.s., se sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3, PSČ 130 00, a že na uvedenou nástupnickou společnost přešla odštěpená část jmění společnosti určená projektem rozdělení ze dne 13. 3. 2015 (dále jen „projekt rozdělení“). Dle čl. 1 odst. 1.3 projektu rozdělení bylo záměrem, aby na nově vzniklou nástupnickou společnost přešla, mimo jiné, pevná veřejná komunikační síť. Dále dle čl. 10 odst. 10. 2. písm. (n) projektu rozdělení přešlo na nástupnickou společnost, mimo jiné, práva a povinnosti, pohledávky i dluhy ze smluv o přístupu k pevné komunikační síti, která je součástí Části jmění, a jejím propojení s ostatními sítěmi, včetně smluv o mezinárodním propojení, a ke službám poskytovaných v pevné komunikační síti, která je součástí Části jmění, případně pohledávky a dluhy z titulu bezdůvodného obohacení týkajících se těchto smluv a služeb, které nebyly dosud přiznány pravomocným rozhodnutím soudu, rozhodčího soudu, správního nebo jiného orgánu.

Předmětná služba Carrier Ethernet Profi je dle obchodních podmínek a Specifikace služby Carrier Ethernet Profi službou spočívající v pronájmu přenosových kapacit, která využívá SDH/WDM infrastrukturu, která je tvořena optickými vlákny (kabely). Jedná se tedy o službu poskytovanou v rámci pevné komunikační sítě, která přešla na základě projektu přeměny ze společnosti O2 Czech Republic a.s. na navrhovatele. Lze tedy konstatovat, že předmětný smluvní vztah přešel na navrhovatele na základě čl. 10 odst. 10.2. písem. n) projektu přeměny v souladu s ustanovením § 59 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev k datu zápisu rozdělení společnosti do obchodního rejstříku, tj. k datu 1. 6. 2015.

Z výše uvedeného správní orgán dospěl k závěru, že navrhovatel je aktivně legitimován k podání návrhu správnímu orgánu.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který podle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Předmětem sporu ve smyslu návrhu navrhovatele ze dne 23. 10. 2019 bylo původně zaplacení částky za poskytnuté služby elektronických komunikací ve výši 122.613,01 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % z částky 12.490,44 Kč za období od 16. 4. 2019 do 20. 12. 2019, z částky 26.509,67 Kč za období 17.5.2019 do 20. 12. 2019, z částky 36.000 Kč za období od 25. 4. 2019 do 20. 12. 2019, z částky 36.000 Kč za období od 23. 5. 2019 do 20. 12. 2019, z částky 11.612,90 Kč za období od 26. 6. 2019 do 20. 12. 2019 a dále náklady spojené s uplatněním pohledávky celkem ve výši 6.000 Kč. Navrhovatel dále požaduje náhradu nákladů správního řízení.

V důsledku toho, že odpůrce jistinu ve výši 122.613,01 Kč dne 20. 12. 2019, tedy až po zahájení předmětného sporného správního řízení, navrhovateli zaplatil, vzal navrhovatel svůj návrh v části týkající povinnosti zaplatit jistinu ve výši 122.613,01 Kč zpět. Na zbytku svého návrhu, tj. na uložení povinnosti odpůrci zaplatit navrhovateli zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z částky 12.490,44 Kč za období od 16. 4. 2019 do 20. 12. 2019, z částky 26.509,67 Kč za období 17.5.2019 do 20. 12. 2019, z částky 36.000 Kč za období od 25. 4. 2019 do 20. 12. 2019, z částky 36.000 Kč za období od 23. 5. 2019 do 20. 12. 2019,

z částky 11.612,90 Kč za období od 26. 6. 2019 do 20. 12. 2019, náklady spojené s uplatněním pohledávky celkem ve výši 6.000 Kč a nahradit náklady správního řízení, navrhovatel setrval.

Dle názoru Nejvyššího soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 6. 1. 2014, sp. zn. 32 Cdo 3873/2012: *“Právo na úroky, i když jsou příslušenstvím pohledávky, je relativně samostatným právem, které oprávněný může (ale také nemusí) současně uplatnit s jistinou“*. Též dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 8. 2009, sp. zn. 32 Cdo 2421/2009: *„Smlouvou o postoupení pohledávky lze postoupit samostatně příslušenství pohledávky (právo na úroky z prodlení), aniž by byla postoupena i samotná pohledávka“*.

S ohledem na výše uvedené názory Nejvyššího soudu správní orgán dospěl k závěru, že o úrocích z prodlení a nákladech spojených s uplatněním pohledávek lze rozhodnout samostatným rozhodnutím.

Po zhodnocení tvrzení a důkazů předložených účastníky řízení dospěl správní orgán k závěru, že nárok na zaplacení úroků z prodlení v zákonné výši a nákladů spojených s uplatněním pohledávky vznikl navrhovateli v plném rozsahu.

Dle § 1968 občanského zákoníku je dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.

Dle § 1970 občanského zákoníku může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný.

Úroky z prodlení správní orgán tedy může přiznat, jsou-li splněny následující podmínky. Jedná se o peněžitý dluh dlužníka, dlužník je v prodlení, dlužník je za prodlení odpovědný a věřitel řádně splnil své zákonné a smluvní povinnosti.

Jak již výše správní orgán shledal, mezi stranami sporu byla platně uzavřena smlouva o propojení sítí elektronických komunikací, na základě které navrhovatel v období od 11. 3. 2015 do 10. 5. 2019 poskytoval odpůrci službu elektronických komunikací Carrier Ethernet Profi za sjednanou cenu 36.000 Kč měsíčně. Tuto službu navrhovatel poskytoval odpůrci též v předmětném období od 1. 1. 2019 do 10. 5. 2019, kdy došlo k ukončení smluvního vztahu ze strany odpůrce. Navrhovatel vyúčtoval odpůrci poskytnutou službu za období 01.2019 fakturou č. 2222014481 vystavenou dne 7. 2. 2019 znějící na částku 36.000 Kč a splatnou dne 22. 2. 2019, za období 02.2019 fakturou č. 2222014852 vystavenou dne 8. 3. 2019 znějící na částku 36.000 Kč a splatnou dne 23. 3. 2019, za období 3.2019 fakturou č. 2222015337 vystavenou dne 9. 4. 2019 znějící na částku 36.000 Kč a splatnou dne 24. 4. 2019, fakturou č. 2222015640 vystavenou dne 7. 5. 2019 znějící na částku 36.000 Kč a splatnou dne 22. 5. 2019 a fakturou č. 2222016148 vystavenou dne 10. 6. 2019 znějící na částku 11.612,90 Kč a splatnou dne 25. 6. 2019. Všechny faktury byly vyfakturovány odpůrci za službu Carrier Ethernet Profi 10 Gbit/s, místo A: Praha Nad elektrárnou 1428/47, místo B: Kralupy nad Vltavou sídl. U Cukrovaru 1084, Id. č. 53345592. Tyto skutečnosti správní orgán zjistil z příloh předmětných faktur. Adresa místa A a adresa místa B odpovídají adresám propojovacího bodu A a propojovacího bodu B uvedených ve smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací. Identifikační číslo 53345592 je číslo, pod kterým byla evidována služba Carrier Ethernet Profi poskytovaná odpůrci dle Oznámení o zřízení služby: Carrier Ethernet Profi ze dne 12. 3. 2015.

Skutečnost, že služba byla odpůrci řádně poskytována v předmětném období od 1. 1. 2019 do 10. 5. 2019, dokládá též e-mail odpůrce ze dne 10. 4. 2019, kterým ukončuje odběr předmětných služeb, a dále skutečnost, že odpůrce dne 20. 12. 2019 částku 122.613,01 Kč vyfakturovanou navrhovatelem za poskytnutí předmětné služby fakturami č. 2222014481, č. 2222014852, č. 2222015337, č. 2222015640 a č. 2222016148, uhradil. Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 16. 1. 2020 též sdělil, že uhrazením předmětné částky považuje veškeré závazky za vyrované. Lze tedy uzavřít, že navrhovatel v předmětném období službu odpůrci skutečně, řádně a včas poskytl, v důsledku čehož navrhovateli vzniklo

právo na zaplacení ceny za poskytování předmětné služby dle smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací.

Odpůrce však částky vyúčtované za poskytování služby elektronických komunikací výše uvedenými fakturami včas neuhradil, což vyplývá z Výzvy navrhovatele k dobrovolnému splnění dluhu ve výši 122.632,24 Kč s příslušenstvím – Předžalobní upomínka ze dne 17. 7. 2019, která byla odpůrci dle Potvrzení o převzetí zásilky doručena dne 19. 9. 2019, ve spojení s daty splatnosti na jednotlivých fakturách. Odpůrce navrhovateli uhradil pouze dne 15. 4. 2019 částku ve výši 24.000 Kč a dále dne 16. 5. 2019 částku ve výši 10.000 Kč.

Lze tedy konstatovat, že odpůrce za období od 1. 1. 2019 do 20. 12. 2019, kdy uhradil celou dlužnou jistinu, byl v prodlení s úhradou svého peněžitého dluhu vůči navrhovateli, za toto prodlení byl odpovědný, neboť k prodlení odpůrce nedošlo v důsledku prodlení navrhovatele. Navrhovatel splnil své smluvní a zákonné povinnosti, neboť službu elektronických komunikací poskytl v souladu se smlouvou o propojení sítí elektronických komunikací a zákonem o elektronických komunikací.

V čl. 10 odst. 10.7. příslušných smluvních podmínek je stanoven smluvní úrok z prodlení ve výši 0,05 % za každý i započatý den prodlení z dlužné částky. Navrhovatel však v návrhu na zahájení řízení uplatnil u jednotlivých pohledávek nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení.

Strany smlouvy si mohou v souladu s § 1970 občanského zákoníku ujednat výši úroků z prodlení dle vlastního uvážení. Nicméně správní orgán má za to, že navrhovatel může požadovat po odpůrci zaplacení úroků z prodlení v zákonné výši, které jsou nižší než úroky z prodlení sjednané v obchodních podmínkách. Tento názor podporuje i rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2007, sp. zn. 32 Cdo 150/2007, 32 Odo 174/2005, podle kterého *„Neplatnost smluvního ujednání o výši úroku z prodlení neznamená zánik nároku žalobkyně na zákonný úrok z prodlení (pokud právo na zaplacení úroku z prodlení vzniklo), neboť tento nárok zůstal neplatným smluvním ujednáním nedotčen.“*

Navrhovatel uplatnil úroky z prodlení v zákonné výši vždy ode dne následujícího po datu splatnosti uvedeného na faktuře. Výše zákonného úroku z prodlení se pro počátek prodlení v období ode dne 1. 1. 2019 do dne 20. 12. 2019 (podle jednotlivých faktur) řídila § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Výše úroku z prodlení odpovídala ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Repo sazba ke dni 1. 1. 2019 činila 1,75 %, takže výše úroků z prodlení pro všechny uplatněné pohledávky činila 9,75 % ročně.

Odpůrce uhradil navrhovateli dne 15. 4. 2019 částku ve výši 24.000 Kč a dne 16. 5. 2019 částku ve výši 10.000 Kč, aniž by určil, na který z jeho splatných závazků mají být navrhovatelem tyto částky použity. Navrhovatel tak v souladu s § 1933 odst. 1 občanského zákoníku započítal peněžitou částku zaslanou odpůrcem dne 15. 4. 2019 ve výši 24.000 Kč na závazek odpůrce nejprve splatný, tj. částku 36.000 Kč vyfakturovanou fakturou č. 2222014481 splatnou dne 22. 2. 2019, včetně zákonných úroků z prodlení, které z této faktury vznikly do dne 15. 4. 2019 ve výši 490,44 Kč. Po započtení částky 24.000 Kč zbylo na fakturu č. 2222014481 uhradit ještě částku 12.490,44 Kč. Navrhovatel dále částku ve výši 10.000 Kč, kterou odpůrce navrhovateli zaslal dne 16. 5. 2019, započítal na závazek odpůrce vyplývající z faktury č. 2222014852 za období 2.2019 splatné dne 23. 3. 2019, tj. částku 36.000 Kč, včetně úroků z prodlení ve výši 509,67 Kč, které vznikly z této faktury do doby 16. 5. 2019. Zde musí správní orgán upozornit, že navrhovatel v případě započtení částky 10.000 Kč nečinil v souladu s § 1933 občanského zákoníku. Navrhovatel měl správně částku 10.000 Kč započíst na částku 12.490,44 Kč, jakožto částku zbylou z první neuhrazené faktury č. 2222014481 a tudíž nejprve splatnou.

Nicméně správní orgán po přepočtu úroků z prodlení dospěl k závěru, že navrhovatel, pokud by požadoval uhradit po odpůrci úroky ve výši, kterou mu umožňuje zákon, v případě, že by navrhovatel postupoval v souladu s § 1933 odst. 1 občanského zákoníku, jeho nárok by byl nepatrně vyšší než ten, který požaduje v rámci návrhu na rozhodnutí tohoto správního

řízení. Proto správní orgán dospěl k závěru, že lze navrhovateli přiznat úroky z prodlení v jím požadované výši, jak je uvedeno v I. výroku tohoto rozhodnutí.

K I. výroku správní orgán uzavírá, že na základě předložených dokladů dospěl k závěru, že návrh byl podán důvodně, skutková tvrzení navrhovatele jsou pro posouzení věci dostatečná a navrhovatel oprávněnost svého nároku dostatečně prokázal předloženými listinnými důkazy, přičemž odpůrce tento navrhovatelův nárok nijak prokazatelně nevyvrátil, proto správní orgán návrhu vyhověl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí následující. Ustanovení § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. stanoví, že jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1.200 Kč. Navrhovatel ve svém návrhu uplatnil návrh na náhradu nákladů spojených s uplatněním předmětné pohledávky celkem ve výši 6.000 Kč, tedy částku stanovenou výpočtem 5 x 1.200 Kč, a to náhradu v částce ve výši 1.200 Kč za každou uplatněnou fakturu (viz výčet navrhovatelem předložených faktur v tomto správním řízení sporném výše v odůvodnění). Správní orgán proto jeho návrhu ve II. výroku tohoto rozhodnutí vyhověl.

Ke III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku účastníka řízení na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého předseda Rady přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

Toto správní řízení bylo částečně zastaveno v části týkající se jistiny ve výši 122.613,01 Kč usnesením správního orgánu ze dne 16. 3. 2020, čj. ČTÚ-46 869/2019-606/VIII.vyř., které nabylo právní moci dne 2. 4. 2020, a sice v důsledku jednání odpůrce, který jistinu ve výši 122.613,01 Kč dne 20. 12. 2019 navrhovateli uhradil, a to až po zahájení předmětného sporného správního řízení. Ve zbytku nároku byl navrhovatel plně úspěšný.

Proto správní orgán ve výroku III. rozhodnutí přiznal navrhovateli náhradu nákladů správního řízení v rozsahu zaplaceného správního poplatku v částce 4.905 Kč.

Na základě shora uvedeného odůvodnění správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu.

Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Mgr. Ing. Hana Továrková v. r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Klára Bodláková, 3. 6. 2020
Vypraveno dne 3. 6. 2020